

شکارگاههای قجری به روایت تصاویر

۷ اردیبهشت ۱۳۹۴ ساعت ۱۶:۴۵

شکار در ایران قدمت بسیاری دارد و پیشینه شاهان شکارچی که قدرت و کفایت خود را با کشتن حیوانات به زیر دستان خود نشان می دادند به دوران باستان باز می گردد. در ایران باستان سواری، تیر انداختن و شکار کردن از محاسن شاهان برشمرده می شد و برخی از معروفترین سلاطین ایران مانند کوروش و داریوش هخامنشی، اردوان اول اشکانی، انوشیروان عادل، قباد، بهرام گور، خسرو پرویز و یزدگرد سوم ساسانی، شکارچی های ماهری بودند که از هر یک قصه ها درباره شکار کردن روایت شده است. در روزگار نه چندان دور و در عهد قاجار نیز شاهان به شکار توجه ویژه ای داشتند و فتحعلی شاه قاجار علی رغم جنگ هایی که در آن زمان با عثمانی داشت عباس میرزا را به میدان کارزار می فرستاد و خود شکارگاه را انتخاب می کرد. این علاقه بعدها به تمامی به نواده او ناصرالدین شاه منتقل شد و نقل است که او از هیچ فرصتی برای رفتن به شکار دریغ نمی کرد. ناصرالدین شاه چندین ماه از سال را با وجود مشکلات و خطرات آن زمان در سفر و شکار می گذرانید و بسیاری از کارگزاران حکومتی که چندان علاقه و شاید بنیه ای برای این کار نداشتند با خود همراه می کرد که حتی گاه به مرگ برخی از آنان که از لحاظ سنی فرتوت بودند منجر می شد. چنان که عین الملک که مورد محبت شاه بود در منطقه کن در شمال غربی تهران در حین شکار شاهانه جان داد که موجب تکدر خاطر شاه را فراهم کرد به طوری که از آن سال دیگر برای شکار به کن نرفت. در آن سال ها شکار در سراسر مملکت برای همه مجاز بود به استثناء شکارگاههای سلطنتی که در مجاورت پایتخت بود و تحت حفاظت شکاربانان قرار داشت. این شکاربانان طبق معمول در قبال گرفتن رشوه شکارچیان را بدان مناطق راه می دادند. مراکز شکار اطراف تهران عبارت بودند از کن، دوشان تپه، دره لار، شهرستانک و سرخه حصار و البته در مسافرتهای طولانی مناطق بسیاری از ایران در زمره مناطق قرق شده قرار می گرفتند. حیواناتی که شکار می شدند نیز عبارت بودند از کفتار، گرگ، شغال، روباه و دله، یوزپلنگ، سیاه گوش، شیر بدون یال خوزستان، پلنگ، خرس، قوچ و آهو و کلو سایل شکار در این سفرها به غیر از تفنگ سگ تازی بود که هیچ خرگوشی از دست او ایمن نبود و در شکارهای هوایی و پرندگان از باز و قوش تربیت شده استفاده می شد. حیوانات صید شده نیز با چاپارهای سریع السیر به صاحب منصبان و عالی مقامان حاضر در اردو و یا در شهر و همچنین سفارتخانه های اروپایی فرستاده می شد و همراه آن نامه ای از طرف می رشکار دربار فرستاده می شد که ضمن آن یادآوری می گردید که همه شکارها به دست مبارک اعلیحضرت انجام گرفته است. در عکس های زیر که توسط عکاسان دربار گرفته شده و به درستی عکاس هر یک مشخص نیست اردوی های شاهی در دشت لار و دوشان تپه همراه با جمعی از درباریان و نزدیکان شاه نشان داده شده که به قصد شکار انجام گرفته است.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۳۱۸۴/تصاویر-روایت-تجربہ-شکار-گاہہا>